

שפטכירים אותם. באותה שעה שהוכובק הזה שולט, כל אותם שזרקים צפרנים, (אם אש"ה) או עושים בהם כשבים, גורמים מות לכל העולם, והכשבים עולם בידיהם אותם שעושים אותם.

ההלוון השלישי נקרא מלון החשן, והוא יוצא פוכב אחד שנקרו נג'ה"א. זה הינו התנווצות שנוצרת ועומדת על כל רוחם, ומנוחה והצלחה (טוטו) בה, אין בה כל קטרוג. בשעה שולט, כל המנוחה וכל האור שולט בעולם, שלווה ושבוע, והכל שולט בעולם.

ההלוון רביעי הוא מלון שנקרו גבע, והוא יוצא כוכב אחד שנקרו לשחקמים אשפолов הכהר, משום שבח יוצא כמו אשפול, נוציא נצנוצים כמו ענבים בכהר, ובזה התעוורויות הרחמים מתעוררים בעולם, מרחיק ומקרוב, תולדות רבות מתרבות בעולם, יبني העולם לא מקפידים בשאריכים זה את זה, שלוום ושםחה

מתעוררים בעולם. ההלוון חמישי הוא מלון שנקרו באר, על באר על שם הכהב שיוציא בו, נכנס ויוציא וושאב פרדי, לא שוכך לעולמים. בזה חכמי הלב לא יכולים לעמוד בדרך אמת, משום שהוא עומד בקשר ולא שוכך לעולמים, ועל כן דוחקים את עצםם לעין במקום הזה ולזמן דין.

ההלוון ששי הוא מלון שנקרו נהגה, ויוציא בו כוכב אחד שנקרו גורן, משום שפה אשר זה שולט, העולם עומד בדין בכמה גנות ובכמה ענשין, ובכל יום ויום מתחדשות גנות על העולם, וטרם שאלה מסתימות, מתחדשנות אחריות, וזה לא כל שולט בעולם.

שעתה דהאי ככבא שלטה, כל איןון דזרכי טופרי, (ס"א או עביד) או עבדי חרשין בהון, גרים מותא לכל עלמא, וסליק חרשין בידיהו דאיןון דעבדי לוֹן.

הלוון תליתאה, אקרי מלון חזנאה, וביה נפקא ככבא חד, ואקרי נג'ה"א דבוסי"נָא, (נ"א דבוצין) hei אהו נציצי דגאנין, ורקימא על כל רוחא, וניניח ושייזובתא (נ"א טיבותא) ביה. לית ביה קטרוגא כלל, בד אהו שלטה, כל ניניחא, וכל נהירו שלטה בעלמא. שלוחה שבעה וכלה שליט בעלמא.

הלוון רביעיתאה, אהו מלון דאקרי גבע, וביה נפקא ככבא חד, דאקרי לחכימין אשבול הכהר, בגין דהכי נפיק באשבול, נציצין נציצין פענביין בפופרא, בהאי אטערו דר חממי אטער בעלמא, מרחיק ומקריב, תולדין סגיאין אסגייאו בעלמא. בני עלמא לא קפדי בד אצטרכו דא לדא, שלמא וחדרה אטער בעלמא.

הלוון חמישאה, אהו מלון דאקרי באר, על די ככבא גנטיק ביה, יעל ונפיק שאיב בדלי, לא שכיך לעלמיין. בהאי חכמי לבא לא יכולין למיקם בארכא קשות, בגין דלא קאים בקיומא, ולא שכיך לעלמיין. ועל דא אטדרהן גרמייהו, לעיני בארי אתר, ולמידן דינא.

הלוון ששיתאה, אהו מלון דאקרי נג'הא, ונפקא ביה ככבא חד, דאקרין גירון, בגין דבד האי שלטה, עלמא קאים בדין, ובכמה גורין, ובכמה עונשין, ובכל יומא ריומא מתחדש גירון על כל עלמא, ועוד לא יסייעין אלין, לא אחרני מתחדשין, והאי לא שלטה כל בך בעלמא.

אבל סמוך לימות המשיח ישلط המלון הזה בכוכב הזה על העולם, ועל כן ישלו חיות רעות על הארץ, ויתחרשו מינים רבים זה אחר זה, וישראל יהיה בצרה. וכשידקה בתוך חשבת הנולות, אז קדוש ברוך הוא יאיר להם את אור הימים, ויקבלו מלכות קדושים עלינונים, ותתפשט המלכות מידם של העמים עובדי כוכבים, וישתו עליהם ישראל, ויתקם והיה אור הלבנה וגוו.

ואנו יפתח המלון השביעי בכל העולם, וכוכבו הוא הכוכב של יעקב, וזהו שאמר בלהם, דרך כוכב מצוקב. והכוכב הזה יאיר ארבעה ימים ורביעעה לילו) ארבעים יום (ארבעה ימים ורביעעה לילו) ארבעים יומם (ארבעים לילו). וכשתיגלה מלך המשיח ויתפנסו מלך המשיח כל העמים של העולם, אז יתקים הפסוק שכתוב, (ישעה יא) שראשishi אשדר עמד לנו בסעדים אליו גוים ידרשו והיתה מנוחתו בבוד. פתח רבי שמעון ואמר, (איוב לה) ולא אמר אליה אלוה עשי נתן זמרות בלילה. הפסוק הזה פרשווהו ונתקבר, אבל עשי?! עושי היה צרייך להיות! מה זה עשי? אלא שם האליה הוא שם כלול שנראה הוא ובית דין. זהו שם שלם שפולל זכר ונכח: אבל ויה, ומשם כך עשי.

נתן זמרות בלילה, משום שהזה שמשבחה תמיד אל הפלך שהשלום שלו, כמו שהמנורה לא שוקט פמיד לקבל אור השמחה העלונה מרוב השמחה שלו, וכך ננתן זמרות בלילה.

כל אותן כוכבים שמארים בركיע, כלם מודים ומשבחים לקדוש ברוך הוא בכל אותו מן שנראים בركיע, משום

אבל סמוך ליום משיח, ישלוט הא חלונא, בהαι ככבא, על עולם. ועל דא ישפטון חינון ומרעין בישין על עולם, ויתחרתון זינין בישין, דא בתר דא, וישראל יהון בעאゴ. וכך יתתקון גו' חשבא דגלוותא, כדיין ינהר לו'ן קדשא בריך הוא נהירוי דימא, ויקבלין מלכיא קדישי עליוניין, ויתבטל מלכיא מידא דעתמן, עובדי כוכבים, וישפטון עליהו ישראל, ויתקאים (ישעה ל) והיה אור הלבנה וגוו.

ובדין חלונא شبיעאה יתפתח בכל עולם, וככבא דיליה איהו ככבא דיעקב, והאי איהו דק אמר בלהם, (במדבר כ) דרך ככבר מיעקב, וככבא דא יהא נהיר (ג"א ר' יומין ו' לילו) ארבעין יומין. (ארבעין לילו) וכך יתגלי מלכיא משיחא, ויתפנסו לגבי מלכיא משיחא כל עמין דעתמן, כדיין יתקאים קרא דכתיב, (ישעה יא) שרש ישי אשר עמד לנו עמים אלו גוים ידרשו והיתה מנוחתו בבוד.

פתח רבי שמעון ואמר, (איוב לה) ולא אמר אליה אלוה עשי נתן זמירות בלילה. הא קרא אוקמייה ואתמר, אבל עושי, עושי מיבעי ליה, מאן עושי. אלא שם דאלוה שם כליל איהו דאתחיזו הוא ובוי דיניה. דא שם שלים איהו, דכליל דבר ונוקבא: א"ל ויה ובגיני כך עושי.

נתן זmirות בלילה, בגין דכא איהו דק א משבחת פריר לגבי מלכיא דשלמא דיליה, כגונא דבוצינא דלא שכיך פריר, בגין לקבלא נהירא קדוה עלאה, מטניותות (דקה נ"ג נ"א) חדוה דיליה. ועל דא נתן זmirות בלילה.

בָּל אִנּוֹן כְּכַבֵּיא דָקָא מְנַהֲרָן בָּרְקִיעָא, בָּלְהוּ אָוֶדָּן וְמְשַׁבְּחָן לְקַוְדְּשָׁא